

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΓ'

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 4 ΙΟΥΛΙΟΥ 1903

ΑΡΙΘ. 27

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅσον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετξίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. . . 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκῳ χρυσῷ 23

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

+ Ὁ Μνηρ. Διδυμοτείχου ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ (πρόεδρος)
+ Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΔΑΙΝΙΚΟΣ (ταμίης)
+ Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἡ συνδρομὴ προκαταβάλλεται ἀποστελλομένη πρὸς τὸν ταμίαν.

Ἐπίτιμος διευθυντής καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΕΔΕΣΣΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διάψεις — Ἐκκλησιαστικά χρονικά — Σχολῶν τελεταί —
Λογοδοσία περὶ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1902—1903 — Ἐκ-
κλησιαστικὸς Μουσικὸς Σύλλογος — Δικαστικὰ ἀγγελίαι —
Παράρτημα: «Εὐαγγελικὰ διδάγματα».

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

«Κατὰ τὴν παρισινήν «Πρωίαν» ἡ ἐφημερίς «Νοβοϊε Βρέμια» ἔλαβε πρὸς τινος ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐδημοσίευσεν ἀφήγησιν, ἥτις μεγάλην προὔ-
ξενησεν ἐν Ρωσίᾳ ἐντύπωσιν. Κατὰ τὴν ἀφήγησιν τὰς
τὴν, συμφορὰ ἐπαναστατῶν σκηνοῦσα πλησίον τοῦ
Γκράδοβορ (:), ἐπὶ 48 ὥρας μένουσα ἀνευ τροφί-
μων καὶ μὴ κατορθοῦσα νὰ προμηθευθῇ τοικῶτα, ἀπευ-
θύνη πρὸς βούλγαρον ἱερέα τοῦ Γκράδοβορ ζητοῦσα
ζωοτροφίαν. Τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ χωρίου τού-
του ἀνεγνώριζε τὴν ἐξουσίαν, ἐνῶ τὸ ἕτερον ἥμισυ
συγκείμενον ἐξ Ἑλλήνων (grécomans), τὸ οἰκουμενι-
κὸν Πατριαρχεῖον.

Ὁ βούλγαρος ἱερεὺς ἀπήντησεν εἰς τοὺς λιμώττοντας
ἐπαναστάτας ὅτι ἦτο μὲν πρόθυμος νὰ προμηθεύσῃ αὐ-
τοῖς τὰς ζητούμενας τροφάς, ἀλλ' ἐφοβεῖτο μὴ καταγ-
γελθῇ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ἱερέως εἰς τὰς τουρκικὰς ἀρ-
χάς, καὶ οὕτω τὸ μὲν χωρίον θὰ ἐδουλοῦτο ὑπὸ τῶν
τούρκων, θὰ ἐφυλακίζοντο δὲ οἱ εἰς τὴν ἐξουσίαν ὑπα-
γόμενοι χριστιανοί.

Ὁ λήσταρχος, ἐξακολουθεῖ ὁ ἐπιστελλων, ἀνγνω-
ρίσας τὴν ὀρθότητά των λόγων τοῦ βουλγαροῦ ἱερέως
ἀπετάθη εἰς τὸν ἑλληνα ἱερέα τοῦ αὐτοῦ χωρίου, ὅστις
καὶ πᾶντα μετὰ πολλῆς προθυμίας ἐμερίμνησε περὶ
τῶν μακεδόνων ἐπαναστατῶν κομίσας πρὸς αὐτοὺς

ἄρτον, κρέας, τυρὸν κλπ. Οἱ ἐπαναστάται φαγόντες τὰς
τροφάς κατελήφθησαν μετὰ τινος ὥρας ὑπὸ σφοδρῶν
πόνων τοῦ στομάχου καὶ κατενόησαν ὅτι ἐδηλητηριά-
σθησαν, γενόμενοι θύματα τοῦ γρατικομάνου (!) ἱερέως.
Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν οἱ ταλκίπωροι οὗτοι δηλητηρια-
σθέντες ἐφυγορράχουν καὶ ἐξέπνεον, κατέφθασαν καὶ οἱ
τούρκοι στρατιῶται, οὓς εἶχε προειδοποιήσῃ ὁ γρατικὸς
ἱερεὺς, καὶ διὰ τῶν κοντακίων καὶ τῶν λογγῶν τῶν
ὅπλων αὐτῶν ἐκτύπων καὶ ἐθανάτωνον αὐτούς. Τὸ φο-
βερόν αὐτὸ δράμα προὔξενησε βαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς
τὰς ὀρθοδόξους χώρας, ἡ δὲ «Νοβοϊε Βρέμια» ἐπιτι-
θεῖσα τὴν κατακλειδὰ τῆς ἀφήγησεως τοῦ ἐν Μακε-
δονίᾳ ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς προστίθησι :

Βεβαίως ὁ ἑλλην οὗτος ἱερεὺς τοῦ Γκράδοβορ ἐγένετο
ἄξιος ἀντιπροσώπου τοῦ μητροπολίτου Βελιγραδίου
Ἰννοκεντίου.

Διαψεύδοντες κατηγορηματικῶς τὰς ἀνωτέρω
ἀνυποστάτους καὶ συκοφαντικὰς εἰδήσεις τοῦ
ἀνταποκριτοῦ τῆς «Νοβοϊε Βρέμια» παρατη-
ροῦμεν εἰς τὴν φιλοξενήσαντα ταύτας ρωσικὴν
συνάδελφον ὅτι ὠφελε μᾶλλον νὰ μεριμνᾷ καὶ
προσέχη ἵνα μὴ δηλητηριάσῃ πράγματι τὴν δη-
μοσίαν ἐν Ρωσίᾳ γνῶμην διὰ τῶν τοιούτων ἀνα-
λήθων δημοσιεύσεων, ἢ περὶ τῆς ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ
τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς γενομένης φαντασιώδους
δηλητηριάσεως τῶν μακεδόνων ἐπαναστατῶν,
οἵτινες οὐδαμοῦ νῦν ὑφίστανται χάρις εἰς τὰς
δραστηρίους ἐνεργείας τῆς Σ. Αὐτοκρατορικῆς
Κυβερνήσεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης. — Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς, γινομένη κατὰ πᾶν ἔτος, κατὰ τὸν κατονισμὸν, τῇ 1 ἰουλίου, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐν συνοδείᾳ τῶν σεβασμιωτάτων συνοδικῶν Μιτυλήνης, Διδυμοτείχου, Βελεγράδων, Βοδενῶν, Σερβίων καὶ Κοζάνης καὶ Καλλιουπόλεως μετέβη ἐπὶ ἀτμακίου εἰς Χάλκην τῇ ἐσπέρᾳ παρελθούσης κυριακῆς, γενόμενος δεκτὸς ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ ὑπὸ τοῦ πρεσβυτερίου τοῦ ναοῦ τῆς νήσου, τῶν ἐπιτρόπων καὶ ἄλλου πολλοῦ κόσμου. Τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὑπεδέξατο κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς Σχολῆς ὁ πανιερώτατος σχολάρχης ἅγιος Σταυρουπόλεως κ. Ἀπόστολος μετὰ τοῦ καθηγητικοῦ συλλόγου καὶ πάντων τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς, κατὰ στίλους ἐκατέρωθεν παρατεταγμένων, καὶ εἰσελθόντα εἰς τὸν ἐν τῇ σχολῇ ναῖσκον τῆς ἁγίας Τριάδος μετὰ τὴν εἰθισμένην τελετὴν, προσεφώνησε διὰ βραχέων ἐκδηλώσας τὴν ἀγαλλίασιν τῆς σχολῆς ὑποδεχομένης τὸν ἀνώτατον αὐτῆς προστάτην σὺν τῷ σεβασμίῳ συλλόγῳ τῶν συνοδικῶν ἀρχιερέων. Εἰς τὴν προσφώνησιν δὲ ταύτην τοῦ σχολάρχου ἀπήντησε τὰ δέοντα ὁ οἰκουμ. πατριάρχης. Τῇ ἐπομένῃ τρίτῃ μετὰ τὴν νενομισμένην ἱερὰν τελετὴν ὁ πανιερ. σχολάρχης ἀνέγνω τὴν ἐκθεσιν τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πεπραγμένων καὶ εἶτα ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τῶν ἀποφοιτῶντων, παρόντων, πρὸς τοῖς ἀνωτέρω μνήσθεσι, καὶ τοῦ πατριάρχου πρῶτον Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμου, τῶν μητροπολιτῶν Νεαπόλεως, Τερτοῦ καὶ Ἀδάνων, καὶ Χαλεπίου, τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἁγίων τύπων καὶ ἄλλου φιλομούσου κόσμου.

Ἐπέτειος ὀνόματος. — Τῷ σχολάρχῃ τῆς Θεολ. Σχολῆς πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Σταυρουπόλεως κ. Ἀποστόλῳ ἄγοντι τῇ π. δευτέρᾳ τὴν ἐπέτειον ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἑορτὴν συνεχάρη ἡ Α. Θ. Παναγιότης, οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ καὶ λοιποὶ ἔγκριτοι κληρικοὶ, οἱ χάριν τῶν ἐξετάσεων εἰς Χάλκην μεταβάντες.

Ὁμοίως τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας Πέτρου τοῦ Α' ἄγοντος τὴν ἐπέτειον ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἑορτὴν καὶ δοξολογίας ἐπὶ τούτῳ τελουμένης ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς σερβικῆς πρεσβείας, ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος παρέστη κατ' αὐτὴν ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος

κ. Καλλίνικος καὶ εἶτα διηρμήνευσε τὰς συγχρητηρίους πατριάρχ. εὐχὰς τῷ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένῳ τῆς Σερβίας κ. Χρήστῃ.

Αὐθημερὸν διὰ τοῦ αὐτοῦ πατριαρχικοῦ ἀπεσταλμένου διεβιβάσθησαν αἱ πατριάρχ. προσρήσεις καὶ τῷ ἑορτάζοντι ἐξοχωτ. Πκυλάκῃ πασᾷ Φενερλή.

ΣΧΟΛΩΝ ΤΕΛΕΤΑΙ

Ζ' Ἀστικῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς
Μαρασλῆ.

Καὶ ἡ Πατριαρχικὴ Ἀστικὴ Σχολὴ Μαρασλῇ ἤγε τῇ παρελ. κυριακῇ ἐν μέσῳ πολλῆς συρροῆς φιλομούσου ὁμηγύρεως τὴν τελετὴν τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἀπολυτηρίων τοῖς ἀποφοιτήσας ταύτης κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Τῆς τελετῆς προέστη ὁ παναγιώτατος οἰκουμ. πατριάρχης περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Σμύρνης, Μιτυλήνης, Διδυμοτείχου καὶ Καλλιουπόλεως, τοῦ σχολάρχου τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς ἁγ. Σάρδεων τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Π. Τάρου καὶ ἄλλων. Τῆς ἱεροτελεστίας γενομένης, ἐψάλη ὑπὸ τοῦ χοροῦ μαθητῶν ὕμνος πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶτα ὁ ἐλλόγιμος διευθυντὴς τοῦ παιδευτηρίου κ. Ἀπόστολος Βασακόπουλος δι' ἐκθέσεως αὐτοῦ ἀπεικόνισε τὴν κατὰ τὴν λήξαν σχολικὴν περίοδον συντελεσθεῖσαν πνευματικὴν ἐργασίαν. Μετέπειτα ἀπηγγέλθη ὑπὸ μαθητοῦ ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Τανταλίδου, Διευθυντοῦ τοῦ Α' Πατριαρχικοῦ Γραφείου, ποιηθεὶς ὕμνος πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν σεπτὸν Ἀνακτα ἡμῶν.

Ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνελθὼν εἶτα ὁ ἐκ τῶν ἐφόρων κ. Κ. Σπανούδης ἀνέγνω τὴν περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ ἰδρύματος ἐκθεσιν, ἐξ ἧς δῆλον ἐγένετο ὅτι ἡ σχολὴ ἀγωνίζεται οἰκονομικὴν ἀγῶνα δυσχερῇ μεθ' ὅλας τὰς ἀτρύτους τῆς φιλοτίμου ἐφορείας προσπάθειας, ἃς κατέβαλεν αὕτη πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ληξάσης χρήσεως.

Μετὰ τὴν ἐκθεσιν ἀπηγγέλθησαν καὶ αὖθις ὑπὸ μαθητῶν ὕμνοι πρὸς τὸν οἰκουμ. πατριάρχην καὶ τὸν μεγάλτιμον κτίτορα τῆς σχολῆς ἐξοχώτατον Γρηγόριον Μαρασλῆν μεθ' ὃ ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπεσφράγισε τὴν τελετὴν ἐπειποῦσά τινα περὶ τῆς σχολῆς, λαβοῦσα ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐφορείας, καὶ κατέληξεν ἐπαδιφιλεύσασα τὰς εὐχὰς ἐπὶ πάντας τοὺς μοχθήσαντας ὑπὲρ τῆς σχολῆς καὶ δεηθεῖσα ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ φιλομούσου Ἀνακτος ἡμῶν.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

περί τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1902—1903

τῆς Παιτριάρχ. Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς,

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 282—284)

Ε'.

Ἐκτός τοῦ διδασκτικοῦ ἔργου, δι' οὗ τὴν πνευματικὴν τῶν προηγουμένων αὐτῆς ἀνάπτυξιν ἡ Σχολὴ ἐπεδίωξε, προὐνόησεν αὕτη ἐφέτος καὶ πρὸς τῆς σωματικῆς αὐτῶν ὑγείας, ἐνοφθαλμίσασα πάντα διὰ τοῦ ἱατροῦ αὐτῆς κ. Κλεοβούλου Κοκκολάτου. Ὁ ἐπιστήμων ἱατρός, ἐκ τῶν εὐγνωμόνων τῆς Σχολῆς τέκνων, ὅπως ἄλλοτε πρὸς τριετίας οὕτω καὶ ἐφέτος ἐτέλεσε τὸ φιλόανθρωπον ἔργον πάντῃ ἀνιδιοτελῶς, οὐ μόνον οὐδεμίαν διὰ τὸν κόπον λαβὼν ἀμοιβήν, ἀλλὰ καὶ τὴν δαμαλίδα αὐτὴν παρασχὼν δωρεὰν καὶ πολλοὺς δὲ τῶν ἀπόρων μαθητῶν αὐτῆς δωρεὰν θεραπεύσας.

Ἡ αὕτη περὶ τῆς ὑγείας τῶν μαθητῶν πρόνοια προῦκλεισε καὶ τὴν ἀπόφασιν περὶ προσθήκης ἐν τῷ προγράμματι αὐτῆς τοῦ μαθήματος τῆς Γυμναστικῆς, συντελεστικωτάτου εἰς ἐνίσχυσιν τῶν σωματικῶν δυνάμεων καὶ ἀναρχαιοτάτου πρὸς τὴν ἀρμονικὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀνάπτυξιν. Τὸ μάθημα τοῦτο, ἀναγραφόμενον σήμερον ἐν τοῖς προγράμμασι πάντων τῶν ἁγίων λόγου τινὲς ἐκπαιδευτηρίων, δὲν ἔπρεπε βεβαίως νὰ ἐλλείπῃ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, ἀλλ' ἡ ἑλλειψὶς τοῦ ἀπαιτούμενου χώρου ἐν τῷ ἱδρύματι ἐπέβαλλε κατ' ἀνάγκην καὶ τὴν τούτου ἑλλειψιν, ἀναπληρουμένην πῶς διὰ τῆς οὐ μικρᾶς σωματικῆς κινήσεως, ἣν αἱ τῶν κλιμάκων αὐτοῦ ἀνοδοὶ καὶ κάθοδοι ἀναγκαιῶς καθ' ἐκάστην ἀπεργάζονται. Εὐτυχῶς ἡ ἑλλειψὶς αὕτη προσεχῶς ἀναπληροῦται πατρικῇ τῆς αὐτοῦ Θεοτάτης Παναγιότητος προνοίᾳ, εὐδοκησάσης νὰ ἐξεύρῃ τὸν θεραπεύοντα τὴν σπουδαίαν ταύτην τῆς Σχολῆς ἀνάγκην.

Ἐτέρον μνείας ἄξιον ἔργον κατὰ τὸ λ' ἔτος ὑπὸ τῆς Σχολῆς τελεσθὲν, ἐστὶ τὸ ὑπὲρ τῶν αἰοδίων ἱδρυτῶν, εὐεργετῶν καὶ Καθηγητῶν αὐτῆς μνημόσυνον, ὑπὲρ ὧν ἡ σεπτὴ Μήτηρ Ἐκκλησία θερμὰς ἀνέπεμψεν ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ Πατριαρχικῇ καὶ Συνοδικῇ ἱερωργίᾳ πρὸς τὸν Ὑψίστον δεήσεις, ἐπαναληφθείσας καὶ ἐν τῇ αἰδοῦσῃ ταύτῃ, τῇ κοσμουμένη ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν αἰοδίων. Ταῖς εὐχαῖς ταύταις ἐπηκολούθησεν ἀνάλογος πρὸς τὴν ὑπὲρ τῆς καλλιεργείας τῆς προγονικῆς ἡμῶν γλώσσης διάθεσιν τῶν ὑμνηθέντων τῆς Σχολῆς ἱδρυτῶν καὶ εὐεργετῶν ἐμβριθεστάτῃ ἐπιστημονικῇ πραγματείᾳ, ἀναγνωσθεῖσα ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς Κυρίου Δημοσθένους Οἰκονομίδου, διὰ πειστικωτάτων καὶ ἀναμφιλέκτων καταδείξαντος ἐπιχειρημάτων τὸ ἀδικον καὶ ἄτοπον τῆς γνώμης τῶν προτεινόντων τὴν ἀντικατάστασιν τῆς καθαρευούσης ἡμῶν γλώσσης, ἥς πάγκαιος ἡ χρῆσις ἐν τε τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ δημοσιογραφίᾳ καὶ πάσαις ταῖς ἀναστροφαῖς καθόλου, διὰ τῆς χυδαίας τῶν ἀμαθῶν καὶ τῶν τριδῶν. Ἡ ἀξιόλογος αὕτη πραγματεία, δεξιότατα ἀνασκευάζουσα πάντα τὰ ὑπὲρ τῆς χυδαίας Ἑλληνικῆς ἐπιχειρήματα τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ ἐν Μονάχῳ Πανεπιστημίου Κυρίου Καρόλου Κρουμπάχερ ἐν τῷ πανηγυρικῷ αὐτοῦ λόγῳ, τῷ ἐν τῇ Βασιλ. Βασιλικῇ Ἀκαδημίᾳ ἐκφωνηθέντι, δημοσιευθήσεται προσεχῶς.

Ἄλλο τῆς Σχολῆς ἔργον ἐκ τῶν μὴ εἰς τὸν εἰδικὸν τῆς λειτουργίας αὐτῆς κύκλον ὑπαγομένων ἐστὶν ἡ καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο φιλοξενία τῆς Μουσικῆς τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου Σχολῆς, λειτουργησάσης τελεσφόρως ὡς κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη καὶ διδασχάσης τὸ οἰκετὸν μάθημα εἰς διακοσίους περίπου τῶν ἡμετέρων μαθητῶν. Ἡ πληθὺς αὕτη τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς, τῶν τὸ ἱερὸν μάθημα ἀκροωμένων, πληροῦντων ἀπάσας τὰς τάξεις τῆς ἐννεοζωμένης Σχολῆς, δύναται βεβαίως νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἄλλως ἑλλογον αὐτῆς ἐπιθυμίαν, ὅπως καὶ ὁ κατάλογος τῶν τὸ μάθημα ἐκεῖνο ἐν αὐτῇ διδασκόμενων ὑπὸ μόνον τῶν ἰδίων αὐτῆς μαθητῶν ἀποτελεῖται, ἵνα περιέλθῃ οὕτω ἐν τῷ μέλλοντι ἡ θεία τοῦ Δαμασκηνοῦ τέχνη εἰς χεῖρας λογίων, δυναμένων δεόντως νὰ καλλιεργήσωσι καὶ ἀληθῶς νὰ προαγάγωσιν αὐτήν.

Ἄλλο ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τούτῳ τελεσθὲν ἔργον, ἐπίσης ἄσχετον πρὸς τὴν εἰδικὴν αὐτοῦ λειτουργίαν, ἐστὶν ὁ ἐπὶ τῷ Χαμηλείῳ βραβεῖω διαγωνισμὸς ἀποφύτων τῆς Σχολῆς ἐν τῇ Τουρκικῇ γλώσσῃ, γενόμενος συμφώνως τῇ σχετικῇ τοῦ σεβαστοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ἀποφάσει, μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐξετάσεων τοῦ παρελθόντος σχολικοῦ ἔτους, καθ' ὃν ἐξ ὀκτῶν διαγωνισθέντων ἐβραβεύθησαν δύο, ὁ Λεωνίδας Ἀποστολίδης ἐκ Μετρῶν καὶ ὁ Ἀγάπιος Νικολάου ἐκ Καισαρείας, τυχόντες ὁ μὲν τοῦ πρώτου βραβεῖου ἐκ λιρῶν 15, ὁ δὲ τοῦ δευτέρου ἐκ λιρῶν 10.

Τελευταῖον τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ λ' ἔτος ἔργον ἐστὶν ἡ πρόνοια περὶ ἐλαττώσεως τῶν εἰσιτηριακῶν ἐν ταῖς τέσσαρσι κατωτέραις αὐτῆς τάξεσι καὶ ἡ φροντίς πρὸς παῦσιν τῆς καταχρήσεως χάριτος, ἣν ἡ Σχολὴ ἐκ φιλάνθρωπίας εἰς πολλοὺς τῶν ἀπείρων μαθητῶν παρέχει ἐγγράφουσα αὐτοὺς δωρεὰν, καίπερ μὴ φέροντας τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα προσόντα, οἵτινες, πολλὰ μὲν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἐγγραφῆς ὑπισχνοῦνται καὶ πολλὰς προσάγουσι συστάσεις, ταχέως ὅμως τῶν ὑπισχνουμένων ἐπιλανθάνομενοι ὀλίγιστα ἢ οὐδὲν τούτων φυλάττουσιν, οὔτε ἐπιμελεῖν ἐπιδεικνύμενοι οὔτε τὸ ἥρος βελτιοῦντες. Τοιούτων ἀναξίων τῆς εἰρημένης χάριτος μαθητῶν, οἵτινες οὐ μόνον εἰς τὴν Σχολὴν ἐπιβλαβεῖς τυγχάνουσιν ὡς παρακωλύοντες τὴν τῶν θελόντων ἀπειθεῖν πρόοδον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἰδίους γονεῖς ἀδικοῦσι, προφασίζόμενοι μὲν φιλομάθειαν πράγματι ὅμως ἐκ φυγοπονίας τὸν μαθητικὸν βίον ἐπιθυμοῦντες, θέλουσα νὰ ἀπαλλάξῃ ἑαυτὴν ἡ Σχολὴ, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἔτους, πλὴν τῶν φερόντων τὰ πρὸς δωρεὰν ἐγγραφὴν προσόντα ἀπόρων, ἐκεῖνοι μόνον ἐκ τῶν λοιπῶν μὴ ἐχόντων ταῦτα ἀπόρων τῆς δωρεὰν ἐγγραφῆς ἀξιωθῶσιν, ὅσοι ἐν διαγωνισμῷ, γεννησομένη κατὰ τὸν προσεχῆ Αὐγουστον, ἀποδειχθῶσιν ἄξιοι τῆς ἐγγραφῆς ταύτης. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου οὐ μόνον ἡ Σχολὴ ἀπαλλάσσεται ἀπὸ κηρῶν καὶ οἱ γονεῖς ἀπὸ ματαίας δαπάνης, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀπὸ ἐνοχλήσεων τοιούτων φυγοπόνων νέων, ζητούντων συστάσεις πρὸς τὸ δωρεὰν ἐγγραφῆναι. Οὐδὲν ἐπιμελῆ καὶ χρηστὸν μαθητὴν ἀποδιώκει ἡ Σχολὴ διὰ τὴν ἀποσίαν. Ὅθεν οὐδεὶς τοιοῦτος ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐξαίτηται συστάσεις. Οἱ μὲν δωρεὰν ἐγγραφόμενοι εἰσὶν ἀνάξιοι τῆς χάριτος ταύτης, ἀνάξιοι δὲ καὶ πάσης συστάσεως.

ΣΤ'.

Εἴθισται, Παναγιώτατε Δέσποτα καὶ ἡ λοιπὴ σεβαστὴ καὶ φιλόμουσος ἀμήγυρις, νὰ ἐξαγγέλλωνται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ αἱ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν σχολικὸν ἔτος γενόμεναι εἰς τὸ καθίδρυμα δωρεαί. Τῷ ἔθει δὲ τούτῳ στοιχῶν ἀναγράφω νῦν τίνων δωρεῶν

ἡξιώθη τοῦτο κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν σπουδαιοτέρων.

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, οὗ πασίγνωστος τυγχάνει ἡ εὐαγγελικὴ πρὸς τοὺς δευτέρους συμπάθεια, γενναίαν ἐπεδαψίλευσε καὶ ἐφέτος τὴν πατρικὴν Αὐτοῦ ἀντίληψιν εἰς εἴκοσι τῶν ἀπόρων μαθητῶν τῆς Σχολῆς, ἄφθονον παρασχὼν αὐτοῖς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τὴν διατροφὴν καθ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τοῦ σχολικοῦ ἔτους, εἰς τινὰς δὲ τούτων καὶ τὰ ἀναγκαῖα αὐτοῖς βιβλία χορηγήσας.

Ὁ ἀρίγνωτος ἐν ἀγαθοεργίαις καὶ μέγας τῆς Σχολῆς εὐεργέτης κύριος Εὐστάθιος Εὐγενίδης, προφρόνως τὴν σύστασιν τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος περὶ ἰδρύσεως γυμναστηρίου χάριν τῶν τῆς Σχολῆς μαθητῶν ἀποδεξάμενος, γενναίαν ὑπεσχέθη αὐτῇ προσφορὰν πρὸς θεραπείαν τῆς σπουδαίας ταύτης ἀνάγκης.

Ἀνώνυμος ἐνέγραψε τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρας ἀπόρους μαθητὰς πέμψας ὑπὲρ αὐτῶν τῇ συστησάσῃ αὐτοῦ Σχολῇ εἴκοσι καὶ δύο λίρας Τουρκίας. Ἄλλος ἀνώνυμος ἐδωρήσατο τῇ Σχολῇ 3,000 λίρας καὶ τρίτος 30,000 χρυσὰ φράγκα, ἀμφοτέρω διὰ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος.

Ἡ ἐκ Βαφιοχωρίου φιλόμουσος κυρία Ἀγγελικὴ Βελισσαρίου ἐκληροδότησε τῇ Σχολῇ διὰ διαθήκης τρία αὐτῆς κτήματα ἀξίας 700 περίπου λιρῶν, ὅπως ἐκπαιδεύωνται ἐν αὐτῇ ἐκ τῶν οἰκείων προσόδων μετὰ τὸν θάνατον τῆς κληροδότιδος ἐνὸς ἀποροῦ ἀλλ' εὐφρεῖς—ὡς λέγεται ἐν τῇ διαθήκῃ—ἐπιμελεῖς, χρηστοίθεις καὶ ἀριτεύοντες.

Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων δωρεῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ λῆγον ἔτος καὶ ἄλλαι 24, μικρότεραι εἰς βιβλία καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα, καταγραφεῖσαι ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν δωρεῶν.

Ζ.

Τοῦ λόγου ὄντος περὶ δωρεῶν, εὐκαιρὸν νὰ δηλώσω ἐνταῦθα, ὅτι τὸ καθίδρυμα νῦν εἴπερ ποτὲ δωρεῶν ἔχει ἀνάγκην καὶ ἀντιλήψεως χρηματικῆς. Ἡ πρὸ ἐνεαετίας ἀκριβῶς κατὰ τὸν διανυόμενον μῆνα συμβῆσα θεομηνία, σπουδαίως τὴν στερεότητα τοῦ οἰκοδομήματος τούτου κλονήσασα, ἀναπορεύτως ἔμελλε μετὰ τοσούτου χρόνου πάροδον νὰ γεννήσῃ τὴν ἀνάγκην ἐπανορθώσεως τῶν βλαβέντων μερῶν, ἡ δὲ ἐν τῷ ὑπερικοσμήσει βίῳ αὐτοῦ ἐπιγενομένη ἄλλη φθορὰ ἐκ τῆς ἐκατοντάδων μαθητῶν εἰς αὐτὸ φοιτήσεως κατέστησαν τὴν ἀνάγκην ἐκείνην μᾶλλον ἐπείγουσαν καὶ ἐπιτακτικωτέραν. Οἱ πόροι αὐτοῦ, ἱκανῶς ἀπὸ δεκαπενταετίας ἐλαττωθέντες, ἐνεκα διακοπῆς σπουδαίας ἐτησίας χορηγίας, καὶ μολὶς πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ ἐπαρκοῦντες, οὐδαμῶς ἐπιτρέπουσι τὴν ἐξ ἰδίων τῆς ἀπαριτήτου ἐπισκευῆς ἐπιχειρήσιν, ἀπαιτούσης ποσὴν μέγα καὶ σπουδαίαν. Ὑπὲρ-τὰς δύο χιλιάδας λιρῶν, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν εἰδικῆς ἐξ ἐπιστημόνων ἀρχιτεκτόνων. Ἐπιτροπῆς. Μὴ ἔχον λοιπὸν πῶς ἄλλως τὴν ἐπείγουσαν ταύτην ἀνάγκην νὰ θεραπεύσῃ ἀναγκάζεται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν παντὸς φιλομούσου, ἰδίᾳ δὲ τῶν εὐγενῶν αὐτοῦ τέκνων, εἰς ὅσα ἡ ἄνωθεν εὐλογία ἀφρονίαν ἀγαθῶν ἢ βίου εὐμάρειαν ἐπεδαψίλευσεν. Ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων φιλοστόργων αὐτῆς τέκνων, τῶν μὴ εὐμοιρησάντων τῆς εὐλογίας ταύτης, ἀσμένως πᾶσαν προσφορὰν ἡ δεομένη μήτηρ ἀποδέχεται ὡς ὁ Κύριος τὸν ὀβολὸν τῆς χήρας. Πέποιθε δὲ, ὅτι ἡ ἐπίκλησις αὕτη παιδευτηρίου, οὗ αἰεὶ εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ὀρθόδοξον ἡμῶν Γένος ἐπὶ αἰώνων σεiráν ὑπῆρξαι εἰσὶν ἀναμφήτηστοι καὶ πασίγνωστοι καὶ ἐν ᾧ καὶ

νῦν τοσαύτη πληθὺς νέων τὰ ἀγνὰ τῆς προγονικῆς ἡμῶν σοφίας καὶ τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν πίστεως νάματα ποτίζεται, δὲν θέλει ἀποδειχθῇ ματαία καὶ ἄκαρπος, κοσμοῦντος μὲν τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον κλεινοῦ καὶ πανσέπτου πρωθιεράρχου ἐφορευομένης δὲ τῆς ποιουμένης τὴν ἔκκλησιν ταύτην Σχολῆς ὑπὸ ἀνδρῶν φιλομουσοτάτων καὶ παντὸς ἀγαθοῦ ζηλωτῶν.

Η'.

Πρὸς τὸ τέρμα τοῦ λόγου χωρῶν, ἱερὸν καὶ ἀπαραίτητον καθήκον ἡγοῦμαι, ὑπὸ τῆς ἐμπειπιστευμένης μοι διακονίας ἐπιβαλλόμενον, ὅπως ἐκφράσω ἐν τῇ εὐσήμεν ταύτῃ ὥρᾳ τὴν ἄπειρον τῆς Σχολῆς εὐγνωμοσύνην πρωτίστως μὲν τῇ Αὐτοῦ Θειοτάτῃ Παναγιότητι, τῷ πανσεβαστῷ τοῦ καθιδρύματος πατρὶ καὶ εὐεργετικωτάτῳ προστάτῃ, ἐπὶ τῇ καὶ κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἐπιδειχθείσῃ διηνεκεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ προνοῇ· εἶτα δὲ τοῖς σεβαστοῖς καὶ μεγατίμοις Συμβούλοις, τοῖς ἀποτελοῦσι τὴν ἀνωτάτην αὐτοῦ Ἀρχὴν, ἐφ' ὅς καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εὐεργετικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐμερίμνησαν.

Εὐχαρίστιας πολλὰς ἀνομολογεῖ τὸ καθίδρυμα καὶ τοῖς παρσχούσι τὰς μνημονευθείσας ἐν τῷ ἔτει τούτῳ δωρεάς, ἰδιαζόντως δὲ τοῖς ἀξιεπαίνως καὶ ἐφέτος περὶ τῆς ἐγκαίρου ἀποστολῆς τῶν ἐκ Βασσαραβίας προσόδων αὐτοῦ μεριμνήσας, περὶ ὧν δικαιοῦται νὰ εὐελπιστῇ, ἐπὶ τῆς μερίμνης ταύτης στηριζόμενον, ὅτι καὶ πρὸς θεραπείαν τῆς ὑφ' ἥς νῦν συνέχεται τοῦτο ἀνάγκης τὴν προσήκουσαν θὰ ἐπιδείξωνται μέριμναν. Τὰς αὐτὰς δικαιοῦται, νομίζομεν, νὰ τέρψῃ ἐλπίδας καὶ περὶ ἐπαναλήψεως τῆς διακοπείσης ἐτησίας τῆς εὐσεβοῦς πηγῆς χορηγίας, ἀναλχυθάνοντος τὴν εὐγενῆ ὑπὲρ τοῦ ἔργου τούτου μεσιτείαν ἀνδρὸς πολλὰχῶς τὴν εὐεργετικὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν γραμμάτων δρᾶσιν καταδείξας καὶ τελεσφόρος πᾶν ἔργον διεξαγαγόντος. Εὐχαρίστιας ὁμολογεῖται τὸ καθίδρυμα καὶ πᾶσι τοῖς ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον αὐτοῦ λειτουργίαν συντελοῦσιν.

Εὐχαριστιῶν ἀξιοί εἰσι καὶ οἱ ἐλλογιμώτατοι Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτοῦς φιλοπονίας καὶ ἀκριβείας καὶ κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος τὰ τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν καθήκοντα ἐπιτελέσαντες, ἰδίᾳ δὲ οἱ μετ' ἀξιεπαίνου προθυμίας καὶ ὁλως ἀνδραγαθῶς τὸν ἀσθενούντα συναδέλφον ἀναπληρώσαντες κύριοι Δ. Οἰκονομίδης, Π. Παπακωνσταντίνου, Β. Μυστακίδης, Μ. Αὐθεντόπουλος, Κ. Σπαθάρης καὶ Ν. Βοῦρος, ὅστις πρὸς τῇ ἄλλῃ συμβολῇ, ἦν εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν ταύτην παρέσχεν, ἐδίδασκε καὶ δωρεᾶν ἐν τῷ Διδασκαλειακῷ τῆς Σχολῆς τμήματι τὴν Καλλιγραφίαν καὶ Ἰχνογραφίαν, προφρόνως τὴν περὶ τούτου αἵτησιν τῆς σεβαστῆς ἐφορείας τῆς Σχολῆς ἀποδεξάμενος. Ἐξαιρέτως δὲ εὐγνωμονεῖ τοῦτο τοῖς τὴν σεβαστὴν αὐτοῦ Ἐφορείαν ἀπαρτίζουσι πολλῇ τῇ φιλογενεῖᾳ καὶ φιλομουσίᾳ κεκοσμημένοι ἀνδράσι, τῷ Σεβασμιωτάτῳ τακτικῷ αὐτῆς Προέδρῳ Μητροπολίτῃ Καλλιουπόλεως Κυρίῳ Ἱερωνύμῳ, τῷ Εὐγενεστάτῳ ἐπιτίμῳ αὐτῆς Προέδρῳ Κυρίῳ Λεωνίδᾳ Ζαρίφῃ, βλαστῷ εὐχλεῖ καὶ πατρύζοντι γόνῳ τοῦ πολυμήνου ἐτ' εὐεργεταῖς οἴκου Ζαρίφῃ μεγάλῳ δὲ καὶ τοῦ παιδευτηρίου τούτου εὐεργέτου, καὶ τοῖς μεγατίμοις Κυρίοις Ἰωάννῃ Χατζοπούλῳ, Ἰωάννῃ Σιώτῃ, Παναγιώτῃ Χρυσῷ καὶ Κωνσταντίνῳ Κέπεττῃ, ἀνδράσιν ἀγαθωτάτων αἰσθημάτων ὑπὲρ τοῦ καθιδρύματος ἐμπορουμένοι καὶ προθυμίαν πολλὴν εἰς πᾶσαν ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς εὐμερείας αὐτοῦ ἐνέργειαν ἐπιδεικνύμενοι. Εὐχαριστεῖ τέλος τὸ καθίδρυμα καὶ πᾶσι τοῖς τιμήσας τὴν τελευτὴν ταύ-

την διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν, ἰδίᾳ δὲ τοῖς ἐπισκεψαμένοις τὰς προφορικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις, ἐν οἷς καθ' ἅπασαν τὴν λήξαν ἐβδομάδα διεκρίνεται ὁ σεβαστὸς τῆς Ἐφορείας αὐτοῦ Πρόεδρος μετὰ πολλοῦ τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτὰς παρακολουθήσας.

Θ'.

Πρὸς ὑμᾶς ἤδη, φίλοι μαθηταί, τοὺς αἰσίως τὰς ἑαυτῶν σπουδὰς ταῖς εὐχαῖς τῆς σεπτῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἐν τῷ παιδευτηρίῳ τούτῳ αὐτῆς ἀποπερατώσαντας καὶ ἐπὶ χρησταῖς ταῖς ἐλπίσιν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου ἀπολυμένους, καθήκον ἀπαραίτητον λογιζομαι ὅπως ἀπευθύνω ἐν τῇ εὐσήμεν ταύτῃ ἡμῶν τὰς εἰς πατρικὰς ὑποθήκας.

Ἐκ τῆς διδασκαλίας, ἧς κατὰ τὸν λήγοντα νῦν χρόνον τῆς μαθητείας ὑμῶν ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ ἠκροάσθητε, ἱκανῶν βεβαίως γνώσεων κάτοχοι ἐγένεσθε, πολλαχῶς δυναμένων ὑφ' ὑμῶν νὰ χρησιμοποιοῦσιν. Ὅτε διάνοια ὑμῶν καὶ ἡ καρδιά ἀποχρώντως δι' αὐτῆς ἐκαλλιεργήθη καὶ ἱκανὰ ἀγαθὰ καὶ χρήσιμα κατεβλήθησαν ἐν αὐταῖς σπέρματα. Ἡ καρποφορία τούτων ἐν τῷ βίῳ ἐξαρτᾶται νῦν ὑφ' ὑμῶν. Ἐμμονὴ ἐν τοῖς διδασκασίαις καὶ αὐξήσεις αὐτῶν διὰ μελετῶν ἰδίων ἀναντιρρήτως θὰ ἔχωσιν ὡς ἀποτέλεσμα καρποφορίαν, μείζονα ἢ ἐλάσσονα, ἀνάλογον πρὸς τὴν ἰσχὺν τῆς βουλήσεως, δι' ἧς θὰ ἐπιδιωχθῇ αὕτη, Ἐγκατάλειψις δὲ τούτων καὶ ἀμέλεια θέλουσι ματαιώσῃ πᾶσαν τοῦ ἐπὶ χρησταῖς ἐλπίσιν ἐργασαμένου παιδευτηρίου τούτου τὴν ἐργασίαν, καὶ ξηρὰν καὶ ἄκαρπον θέλουσι καταστήσει τὴν καλλιεργηθεῖσαν γῆν. Τρανώτετα τῆς ἀληθείας ταύτης μαρτύρια πολλὰ παρέχει ἡ καθ' ἡμᾶς κοινωνία. Εἴτε δὲ ἐπὶ σπουδῇ ἐπιστημῶν τραπήτε, εἴτε ἄλλο τι ἔργον οἰονόητε τοῦ πρᾶκτικῷ βίου ἐκλέξετε, τὰς στερεὰς τῆς μορφώσεως ὑμῶν βάσεις, ἃς ἡ γερὰ αὕτη Σχολὴ ἐν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν κατέβλεψε, μὴ τολμήσητε νὰ κλονήσητε, ἐὰν τὴν ἀληθὴ πρόοδον καὶ ἀνάδειξιν ἐπιθυμῇτε. Πολλὰ δὲ ἔχετε τοιούτης προόδου καὶ ἀναδείξεως αὐτῆς ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ παραδείγματα. Οἰκοδόμημα ἄνευ στερεῶν βάσεων τάχιον ἢ βράδιον καταρρεῖ. Ἀληθὴς δὲ προκοπὴ καὶ ἀνάδειξις δὲν εἶναι ἀπλοῦν τῆς τύχης καὶ τῶν περιστάσεων ἔργον. Ὁ ἄνθρωπος δαίμων ἐδίδασκε καὶ ὁ εἰς Ἐφέσου φιλόσοφος τὴν ἀναντιρρήτον ταύτην ἀλήθειαν κηρύττων. Δὲν εἶναι δὲ πολέμιον τὸ σοφώτατον τοῦτο δίδαγμα πρὸς ὅσα περὶ τῆς ἄνωθεν τῆς θείας χάριτος βοήθειας ἐδιδάχθητε, τελοῦσιν, ὡς γνωστὸν, τὸ ἀγαθὸν τοῦ συμβούλου ἔργον καὶ δυναμένης νὰ ὠφελήσῃ μόνον ὅπου εὐρίσκει αὕτη ὑποδοχὴν ἢ ἡ εἰς αὐτῆς ὠφέλεια ἐπιζητεῖται.

Ὅσοι δὲ εἰς ὑμῶν εἰς τὸ εὐγενὲς τοῦ διδασκάλου ἔργον εἰς οἰονόητε λόγου ἀπεφασίσατε νὰ ἐπιδοθῇτε, γινώσκετε, ὅτι, σπουδαῖον μὲν καὶ ἐθνωφελὲς ἄλλ' ἅμα βαρὺ ἔργον καὶ πολλὰς τὰς δυσχερείας ἐνέχον ἐξελέσθε. Ζήλος μόνον ἱερὸς καὶ ἄγνος πρὸς φωτισμὸν καὶ μόρφωσιν ἀνθρώπων πόθος δύναται νὰ ὑπερνικήσῃ καὶ καταβάλῃ τὰς δυσχερείας ταύτας. Ἄνευ τοῦ ζήλου τούτου οὐδὲν ὠφελοῦσιν αἱ παιδαγωγικαί, ἃς ἐκτῆσαθε, γνώσεις, ὅσαιδήποτε καὶ ἐὰν ὦσιν αὐταί, καὶ ὅσον ἀναμφήριστε καὶ ἂν θεωρῇται ἡ ἀναγκαιότης αὐτῶν πρὸς τελεσφόρον διδασκαλίαν. Πολλὰς δυστυχῶς ἀποδείξεις τούτου παρέχει ἡμῖν ἡ καθ' ἡμᾶς πεῖρα. Ἀπλοῦν παιδευτικὸν ὄργανόν εἰσιν αὐταί, χειρισμοῦ συνετοῦ καὶ σκοπίμου δεόμενον, ὃν μόνον ζήλος καὶ ἀφοσίωσις πρὸς τὸ ἱερὸν ἔργον δύναται καρποφόρως νὰ τελέσῃ. Ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος τοῦ ὀργάνου τούτου χειρισμὸς ἐλάχιστα ἤθελεν ὠφελῆσαι τὰς εὐπλάστους τῶν παι-

δων ψυχὰς, ἐὰν δὲν συνεργασθῇ καὶ ἡ ἐκ τοῦ βίου τοῦ διδασκοντος ἐποπτικὴ διδασκαλία. Καὶ αἱ ἐλάχισται κινήσεις καὶ πράξεις τοῦ διδασκάλου ἐν τε τῇ Σχολῇ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς μείζονα καὶ προθυμότεραν ἐπισπῶνται, ὡς γνωστὸν, τῶν παιδῶν τὴν προσοχὴν καὶ βαθυτέρας ἐμποιοῦσιν ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἐντυπώσεις ἢ πᾶσα ἄλλη διὰ λόγου διδασκαλία. Ἐντυπώσεις δὲ τοιαῦται, δυσχερέστατα εἶτα ἐκ τῆς ψυχῆς ἐκδιωκόμεναι, ἀνάλογον παράγουσιν ἐν αὐτῇ τάσιν, ἰσοβίως, ὡς τὰ πολλὰ, διαμένουσαν καὶ τὴν ἠθικὴν τοῦ ἀνθρώπου ποιότητα ἀποτελοῦσαν. Τὴν σπουδαίαν λοιπὴν ταύτην πάσης πράξεως ὑμῶν ἐπὶ τῶν ψυχῶν τῶν παιδῶν ἐπενέργειαν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες, προσέχετε ἐν τε τοῖς λόγοις καὶ ταῖς πράξεσιν ὑμῶν, ἀποφεύγοντες πᾶν τὸ πρὸς τὰ διδασκόμενα ἀπᾶδον. Ἡ εὐθύνη ὑμῶν, μὴ τελούντων εὐσυνειδήτως ὁ ἐξελέσθε ἔργον, ἐστὶ βαρυτάτη οὐ μόνον ἐνώπιον τοῦ καρδιογνώστου Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον τῆς πρὸς φωτισμὸν καὶ μόρφωσιν τὰ τέκνα αὐτῆς παραδιδούσης ὑμῖν κοινωνίας. Ἐξ ὑμῶν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξαρτᾶται ἡ εἰς ἀγαθοὺς χριστιανούς καὶ χρησίμους ἀνθρώπους ταῦτα νὰ μορφώσητε, ἢ, τοῦναντίον, εἰς ὑποκριτὰς καὶ ἐπιβλαβεῖς. Ἀμοιβὴν δὲ ἀνάλογον πρὸς οὗς θὰ καταβάλῃτε κόπους, εὐσυνειδήτως τὸ ἔργον ὑμῶν ἐπιτελοῦντες, μὴ ἀναμένετε. Ἀλλὰ διὰ τὸ πενιχρὸν τῆς ἀμοιβῆς μὴ ἐλαττώσητε τὸν πρὸς τὸ ἱερὸν καὶ ἐθνωφελὲς ἔργον ζήλον ὑμῶν, τὸ ὕψος τοῦ τελομένου ἔργου ἀναλογιζόμενοι, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀκριβοῦς τοῦ καθήκοντος ἐκπληρώσεως ἡδονὴν πολλῶν τιμιωτέραν πάσης ὀλικῆς ἀμοιβῆς θεωροῦντες, οὐ μόνον ἰσοβίως παραμένουσιν ἀλλὰ καὶ πέραν τοῦ τάφου τὸν οὕτως ἐργασάμενον παρακολουθοῦσαν.

Κύριος ὁ Θεὸς σκέποι καὶ ἐνισχύει ἅπαντας ὑμᾶς ἐπιδαψιλεύων πλουσίαν τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ ἐν τοῖς ἔργοις ὑμῶν, ταῖς εὐπροσδέκτοις τοῦ Παναγιωτάτου καὶ πανσεβάστου ἡμῶν προηγουμένου εὐχαῖς. Γένοιτο!

Ο ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΜΟΥΣ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Διαγώνισμα.

Κηρύσσεται διαγώνισμα πρὸς σύνταξιν βιβλίου μεθοδικοῦ διὰ τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν διδασκαλίαν τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συστήματος τῆς ἐν χρήσει ἰδίᾳς αὐτῆς παρασημαντικῆς.

Ὅροι τοῦ διαγωνίσματος.

1) Τὸ βιβλίον διηρημένον εἰς δύο μέρη, τὸ περὶ ρυθμοῦ καὶ τὸ περὶ μέλους, δεόν νὰ πραγματευθῇται μετὰ πάσης σαφηνείας καὶ ἀκριβολογίας περὶ πάντων τῶν ἀναφερομένων εἰς ἑκάτερον τῶν μερῶν τούτων, ἥτοι περὶ χρόνου, περὶ ποδῶν, περὶ φθόγων, περὶ διαστημάτων, περὶ γενῶν, περὶ συστημάτων, περὶ ἤχων, περὶ μεταβολῶν, περὶ μελοποιίας κτλ. ἀποκλεισμένου παντὸς ξενίσμου ἢ καὶ καινοτομίας περὶ τὴν ὀνοματολογίαν τῶν μουσικῶν σημείων καὶ τῶν τεχνικῶν ὀρων.

2) Ἡ διαίρεσις καὶ κατάταξις τῆς ὕλης διὰ τὴν εὐμέθοδον καὶ ἐπιστημονικὴν τοῦ βιβλίου διασκευὴν ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ συγγραφέως.

3) Πᾶσα πληροφορία σχετιζομένη πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης καὶ τῆς βυζαντινῆς παρασημαντικῆς, ἀπορρέουσα δὲ ἐκ γραπτῶν ὑπομνημάτων, ὡς ἀνγκυαία καὶ χρήσιμος εἰς τοὺς διδασκόμενους, θεωρεῖται ἀπαράιτητος ἵνα ὑπάρχῃ εἴτε ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ βιβλίου, εἴτε ἐν ἰδίαις σημειώσεσιν.

4) Πᾶσα θεωρία μὴ ἐκπηγάζουσα ἐκ τῆς κλασικῆς οὕτως εἰπεῖν μουσικῆς τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ πᾶσα θεωρία ἀναγομένη εἰς τὸν κύκλον τῶν ὑψηλῶν φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν ἀποκλείεται τοῦ παρόντος βιβλίου, ὡς ἐξερχομένη τοῦ τεχνικοῦ, ἐν μέρει δὲ καὶ ἱστορικοῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

5) Τὸ βιβλίον προωρισμένον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς αὐτοτελὲς διδακτικὸν σύγγραμμα, εἰσάγον πάντα λόγιον μαθητὴν εἰς τὴν ἐντελὴ γνῶσιν οὐ μόνον τῆς τεχνικῆς θεωρίας, ἀλλὰ καὶ τῆς πράξεως τῆς μουσικῆς, θὰ περιέχῃ καὶ ἴδιον μέρος μουσικῶν, ἀποτελούμενον ἐκ πλουσιῶν καὶ ποικίλων γυμνασμάτων, τῶν μὲν ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὕμνολογίου ἐρασιμῶν, τῶν δὲ ὑπὸ τοῦ ἰδίου συγγραφῆως συντεθειμένων κατὰ τρόπον διδακτικὸν ἅμα καὶ ψυχαγωγικόν, ἀποτυπούντων δὲ βαθμολογικῶς τὴν ὅλην θεωρίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καὶ καθιστώντων εὐχερῆ τὴν κατάληψιν καὶ ἀνέγνωσιν αὐτῆς.

6) Εἰς τὸν διαγωνισμόν καλεῖται πᾶς εἰδήμων τῆς μουσικῆς καὶ μὴ ὢν μέλος τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, δὲν ἐμποδίζεται δὲ καὶ κοινὴ πολλῶν συνεργασία.

7) Τὸ βιβλίον πρόκειται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς διδασκαλίαν διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Μουσικῆς Σχολῆς τοῦ Συλλόγου καὶ συνεπῶς θὰ περιλαμβάνῃ ὅλην τὴν διδασκτέαν ὕλην· συγχρόνως ὅμως δεόν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ ᾔται βιβλίον, τοῦ ὁποῦ ἡ χρησιμότης θὰ ἐξικνῆται καὶ πέραν τοῦ σχολείου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποδίδῃ διαρκῶς σύντροφος καὶ σύμβουλος πρὸς χρησιμοποίησιν καὶ εἰς τὸν ψαλτικὸν βίον.

8) Τὸ βιβλίον ὡς συλλογικὸν κτῆμα θὰ ἐκδοθῇ δαπάναις τοῦ Συλλόγου ἐπ' ὀνόματι τοῦ συγγραφῆως εἰς πεντακισχίλια ἀντίτυπα, ἐξ ὧν τὰ ἡμίση θὰ δωρηθῶσι τῷ συγγραφῆτι.

9) Ἐν περιπτώσει μόνον καὶ ἄλλης ἐκδόσεως ἐκ πεντακισχιλίων πάντοτε ἀντιτύπων θὰ παρέχῃται ἐκάστοτε εἰς τὸν συγγραφέα πεντηκοντάλιος ἀμοιβή.

10) Τὰ χειρόγραφα γεγραμμένα εὐαναγνώστως, δεόν νὰ σταλῶσι πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου μέχρι 1 Ἀπριλίου 1904.

11) Τὰ χειρόγραφα δεόν νὰ πέμπωνται ἀνωνύμως ἄνευ ὑπογραφῆς, νὰ φέρωσι δὲ πρὸς διάκρισιν ρητὸν τι ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τοῦ χειρογράφου καὶ νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ φακέλλου κλειστοῦ καὶ ἐνσφραγίστου, φέροντος ἑξῶθεν μὲν τὸ αὐτὸ ρητὸν, ἑξῶθεν δὲ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφῆως καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ.

12) Ἡ κρίσις τῆς ἐπὶ τῶν διαγωνισμάτων Ἐπιτροπῆς, τῆς συγκειμένης ἐκ τῶν κκ. Γ. Ι. Παπαδοπούλου, πρωτοψάλτου τῆς Μ. Ἐκκλησίας, προέδρου, Γ. Βιολάκη, πρωτοψάλτου τῆς Μ. Ἐκκλησίας, Χρ. Χατζηγεωργίου, Γ. Ο. Σκαναβῆ, Μάρκου Βασιλείου, Χρ. Παπαϊωάννου καὶ Νηλέως Καμαράδου, ἀναγνωσθήσεται ἐν τῇ πανηγυρικῇ τελετῇ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἀπολυτηρίων εἰς τοὺς τελειοφοίτους τῆς Μουσικῆς Σχολῆς τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ δεύτερον δεκαήμερον τοῦ μαΐου 1904, ὅτε ὁ φάκελλος, ὁ περιέχων τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφῆως τοῦ βραβευθισμένου ἔργου, ἀνοίγεται ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου.

13) Τὰ πεμπόμενα εἰς τὸν διαγωνισμόν χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται, ἀλλὰ κατατίθενται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Συλλόγου· οὐχ

ἦττον πᾶς συγγραφεὺς δύναται μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμοῦ νὰ λάβῃ δι' ἐξόδων αὐτοῦ ἀντίτυπον τῆς πραγματείας του.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 14 ἰουνίου 1903.

Ὁ πρόεδρος

† ὁ Νεοκαισαρείας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ γραμματεὺς

ὁ Μ. πρωτοψάλτης Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Διαγώνισμα

Κηρύσσεται διαγώνισμα πρὸς μελοποίησιν ᾠσματος εἰς τὴν Α. Α. Μ. τὸν σεπτὸν ἡμῶν Ἀνακτα Σουλτάν Ἀπτούλ Χαμίτ Χάν τὸν Β' ἐπὶ τῶν ἐξῆς στίχων, ποιηθέντων ὑπὸ τοῦ ἐλλογίμου κ. Ι. Δ. Τανταλίδου, διευθυντοῦ τοῦ Α' πατριαρχικοῦ γραφείου :

Στροφή Α'.

Ὁρχνόθεν ἰσχὺν ἔχει
κ' ἐντολὴν ἡ Βασιλεία
ἵνα δίκαια παρέλῃ
πᾶσι πλάστιγγι εὐθεία.

Ἀντιστροφή Α'.

Ὅθεν ἐν χορῷ οἱ πάντες
τὸν Θεὸν δοξολογῶμεν
καὶ φαιδρῶς συμπαραστάντες
Ζήτ' ὁ Βασιλεὺς φωνῶμεν.

Στροφή Β'.

Λάμψις λάμπει φωτοδόλος
ἀπὸ τοῦ ἐνδόξου θρόνου
ὅς ἐθνῶν ἐστὶν ὁ πόλος
φιλανάκτων παντὸς χρόνου.

Ἀντιστροφή Β'.

Πρὸς ὃν πίστις ὁμοφώνως
ἐκδηλοῦται τῶν εὐ ζώντων
ζήτω ἀστεμφής ὁ θρόνος
ἐκ ψυχῆς ἀνακραζόντων.

Στροφή Γ'.

Τῶν Ὁσμανιδῶν τὸ κλέος
καὶ τὴν δόξαν τῶν Σουλτάνων
πᾶς αἰὼν ἀρχαῖος νέος
ὑμνήσαν διὰ παιάνων.

Ἀντιστροφή Γ'.

Ὅθεν ἐνθους πᾶσα γλῶσσα
τὸν Θεὸν ὕμνολογεῖτω
ἐν ὧδαῖς ἀναβῶσα
Ζήτω ὁ Σουλτάνος, Ζήτω.

Ὁροι τοῦ Διαγωνίσματος

1) Τὸ μέλος τοῦ ὕμνου δεόν νὰ ᾔται σοβαρὸν καὶ ἀξιοπρεπές, δυνάμενον νὰ μετέλῃ πως καὶ ὑφῆς ἀσιατικῆς μελωδίας.

2) Πᾶς ὁ δυνάμενος εἶναι δεκτὸς εἰς τὸν διαγωνισμόν.

3) Οἱ διαγωνισθησόμενοι οφείλουσι νὰ πέμψωσι πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τὰ χειρόγραφα αὐτῶν μέχρι τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1903 καλῶς ἐσφραγισμένα. Οὐδεμίαν δὲ οὐδαμῶς ὑπογραφὴν ἢ ἄλλη τις δῆλωσις θὰ ὑποδεικνύῃ τίς ἐστὶν ὁ μελοποιὸς, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ χειρογράφου ἐν φακέλλῳ, καλῶς ἐσφραγισμένῳ, ἐγκλείει ὁ μελοποιὸς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐπιγράφει ἑξῶθεν τοῦ φακέλλου ρητὸν τι καὶ τὸ αὐτὸ προσγράφει καὶ ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τοῦ χειρογράφου διὰ τὴν ταυτότητα.

4) Τὸ ἄθλον ἐστὶ πεντάλιον.

5) Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς μελοποιούς, ἀλλὰ κατατίθενται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Συλλόγου.

6) Ὁ βραβευθεὶς ὕμνος εἶναι κτῆμα τοῦ Συλλόγου.

7) Ἡ κρίσις τῆς ἐπὶ τῶν Διαγωνισμάτων ἐπιτροπῆς, τῆς συγκειμένης ἐκ τῶν κκ. Γ. Ι. Παπαδοπούλου Μεγάλου Πρωτοεκδίκου τῆς Μ. Ἐκκλησίας, προέδρου, Γ. Βιολάκη Πρωτοψάλτου τῆς Μ. Ἐκκλησίας, Νηλέως Καμαράδου, Μάρκου Βασιλείου, Γ. Ο. Σκαναβῆ, Χρήστου Χατζηχρήστου καὶ Χρήστου Παπαγιάννου, ἀναγνωσθήσεται τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1903 ἐν τακτικῇ γενικῇ συνεδριάσει τοῦ Συλλόγου.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 25 ἰουνίου 1903.

Ὁ πρόεδρος

† Ὁ Νεοκαισαρείας ΔΑΞΑΝΔΡΟΣ 1

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ο Μ. Πρωτοεπίσκοπος Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Ὁ Θωμᾶς Δημητρίου Λάλη, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπὴρκος Ὁθωμανός, τέως μὲν κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν ὀγδόην Εὐρωπαϊστὶ π. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις πνευματικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Ἀναστασίας Θωμᾶ, τὸ γένος Ἰ. Πετρίδου, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπηκόου Ὁθωμανῆς, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης καὶ κατοικοῦ πέραν (ἄνελ τσεσμε), ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ περὶ διαζυγίου ἀγωγὴ θεωρηθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 18 ἰουνίου 1903.

Ὁ πρόεδρος

† ὁ πρῶτον Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ 1

Ὁ γραμματεὺς

καὶ α. α.

Ἱεροδ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ ΑΝΘΩΓΛΙΔΗΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Ὁ Ἰωάννης Παυλιδάκης, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπὴρκος Ὁθωμανός καὶ τέως μὲν κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως καὶ διευθυντῆς καφείου, ἤδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, προσκαλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν δευτέραν Εὐρωπαϊστὶ π. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Ἀργυροῦς Ἰ. Παυλιδάκη, τὸ γένος Περιχλέους Κατήνα, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπηκόου Ὁθωμανῆς, τὰ οἰκιακὰ

ἐπαγγελλομένης καὶ κατοικοῦ Γαλατᾶ, ἐπὶ διατροπῇ. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ περὶ διατροπῆς δικασθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 29 Μαΐου 1903

Ὁ πρόεδρος

† ὁ πρῶτον Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ 1

Ὁ γραμματεὺς

ΑΡΜΟΔΙΟΣ Δ. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ (δ. ν.)

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Ὁ Μιχαὴλ Κωνσταντίνου Μάρκου, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπὴρκος Ὁθωμανός ἐκ Ναγοπούλου τῆς ἐπαρχίας Δρυϊνουπόλεως, τέως μὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀεργὸς διαμένων, ἤδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, προσκαλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 2αν Εὐρωπαϊστὶ π. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Ἑλένης Μιχαήλ, τὸ γένος Εὐαγγέλου Θεμελῆ, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, ὑπηκόου Ὁθωμανῆς, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης καὶ ἐν Οὐν-Καπὼν Κωνσταντινουπόλεως προσωρινῶς διαμενούσης, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ περὶ διαζυγίου δικασθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 29 Μαΐου 1903.

Ὁ πρόεδρος

(Ἱπογρ.) † ὁ πρῶτον Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ 1

Ὁ γραμματεὺς

(Ἱπογρ.) ΑΡΜΟΔΙΟΣ Δ. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ (δ. ν.)

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Διὰ ταῦτα

δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμφηρεῖ, Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1807 καὶ ἡμερομ. 12 Μαρτίου 1903 ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Χρυσάνθης Προδρόμου, τὸ γένος Τουγλίδου ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

Κηρύσσει τὸν ἐν τοῖς διδίοις ὑφιστάμενον γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Προδρόμου Καστρινοῦ μαγείρου,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἀλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδομένων ἐφημερίδων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως» δημοσιεύσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθησι τῶν ἐναγομένων ὡς ἡττηθέντι ἐν τῇ δίκῃ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως, τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων, ἀνερχόμενα εἰς γρόσια ἑξακόσια τεσ-

σφράκοντα (ἀρ. 640) προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλη.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 12 Μαΐου 1903.

Ὁ Πρόεδρος

(ὑπογρ. † Ὁ πρ. Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

(ὑπογρ.) ΑΡΜΟΔΙΟΣ Δ. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ (δ. ν.)

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠ. ΚΟΡΥΤΣΑΣ ΚΑΙ ΠΡΕΜΕΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Προσκαλεῖται ὁ Γρηγόριος Ζήσου, ὑπὸ πλάτος Ὁθωμανός, τέως μὲν κάτοικος τοῦ χωρίου Πηλοῦμπαρης νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην τρίτην καὶ ὥραν 2. τῆς ἡμέρας τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐν Πρεμετῇ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου ἀντιπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Δημητρίας Θωμᾶ, κατοικοῦ Κανικόλη ἐπὶ διαζεύξει. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δικασθῆσεται ἐρήμην.

Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς ἐν Κων/πόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

Ἐν Πρεμετῇ, τῇ 28 Μαΐου 1903.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Κορυτσαῖς ΦΩΤΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Οἰκονόμος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ Πνευματικὸν Δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί, Δέχεται τὴν ὑπ' ἀρ. πρωτ. 7274 καὶ χρονολογίας 14 ὀκτωβρίου 1902 ἀγωγὴν τοῦ ἐνάγοντος Βασιλείου Μπαλῆ, καφεπώλου, κατοικοῦ Φαναρίου ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένον.

Κηρύττει τὸν ἐν τοῖς διαδίκτοις ὑφιστάμενον γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ἐναγομένης Πολυξένης Β. Μπαλῆ, τὸ γένος Δ. Καμπάτζη.

Διατάσσει ἵνα τὸ ἐκ τοῦ γάμου τῶν διαδίκτων γεννηθὲν τέκνον ἀνατρέφεται, καὶ παραμένῃ παρὰ τῷ πατρὶ αὐτοῦ Βασιλείῳ Μπαλῆ.

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου» δημοσιεύσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθησι τῇ ἐναγομένῃ ὡς ἡττηθείσῃ τὰ δικαστικά ἐξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνερχόμενα μὲν εἰς γρόσια τριακόσια ἐξήκοντα τρία (ἀρ. 363) προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 23 ἰανουαρίου 1903.

Ὁ Πρόεδρος

† ὁ πρῶτος Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεί, Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 8328 καὶ ἡμερομ. 19 Νοεμβρίου 1902 ἀγωγὴν τῆς ἐναγούσης Ἑλένης Σπύρου κατὰ τοῦ Σπύρου Κωνσταντίνου Κουβέλη ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένον.

Κηρύττει τὸν μετὰ τῶν διαδίκτων ὑφιστάμενον γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Σπύρου Κωνστ. Κουβέλη ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος.

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἀλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου» δημοσιεύσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ ὡς ὑπαιτίῳ τῆς διαζεύξεως τὰ δικαστικά ἐξοδα τῆς παρούσης ἀποφάσεως, τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνερχόμενα μὲν εἰς γρόσια ἐξακόσια πενήντα πέντε (ἀρ. 655), προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλη αὐθιμερόν.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 21 ἀπριλίου 1903.

Ὁ Πρόεδρος

† ὁ πρ. Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

ΑΡΜΟΔΙΟΣ Δ. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ (δ. ν.)

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Ὁ Στυλιανὸς Φρέγκογλους, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπὸ πλάτος Ὁθωμανός, τέως κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως ἤδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, κατοικίας καὶ ἐπαγγέλματος, προσκαλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 2 εὐρωπαϊστὶ μ. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἐαυτοῦ γυναικὸς Οὐρανίας Στυλ. Φρέγκογλου, κατοικοῦ Πέραν ὁδὸς Τοψιλάρ, χριστιανῆς ὀρθόδοξου καὶ ὑπηκόου Ὁθωμανῆς, ἐπὶ διαζεύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν περὶ διαζυγίου δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 26 ἀπριλίου 1903.

Ὁ Πρόεδρος

† ὁ πρ. Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

ΑΡΜΟΔΙΟΣ Δ. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ (δ. ν.)

Ἐπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ